

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoP/9/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720203489
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6720203489.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a sudcov Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Danice Kočičkovej, vo veci starostlivosti o maloletého F. U., narodeného XX. XX. XXXX a o maloletého G. U., narodeného XX. XX. XXXX, obaja trvale bytom XXX. I. XXXX/X, XXX XX K., t. č. bytom T. R. XX, XXX XX K., zastúpených kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, deti rodičov - otca U. U., narodeného XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX, I. XXXX/X, XXX XX K. a C.. M. U., narodenej XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX, I. XXXX/X, XXX XX K., t. č. T. R. XX, XXX XX K., právne zastúpenej MĚSZÁROS BARIAKOVÁ advokátska kancelária s.r.o., so sídlom P. O. Hviezdoslavova 344/23, 960 01 Zvolen, IČO: 52 488 047, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č.k. 8P/23/2020-16 z 10. augusta 2020 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Zvolen č.k. 8P/23/2020-56 z 3. novembra 2020 a s opravným uznesením Okresného súdu Zvolen č.k. 8P/23/2020-67 zo 4. januára 2021, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Zvolen č.k. 8P/23/2020-16 z 10. augusta 2020 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Zvolen č.k. 8P/23/2020-56 z 3. novembra 2020 a s opravným uznesením Okresného súdu Zvolen č.k. 8P/23/2020-67 zo 4. januára 2021, p o t v r d z u j e.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Zvolen (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým uznesením zo dňa 10. 08. 2020 v spojení s opravnými uzneseniami zo dňa 03. 11. 2020 a zo dňa 04. 01. 2021 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým maloletého U. U., nar. XX. XX. XXXX a maloletého G. U., nar. XX. XX. XXXX (ďalej aj „maloleté deti“), dočasne zveril do osobnej starostlivosti matky C.. M. U., rodenej P., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom K.. I. XXXX/X, XXX XX K. (ďalej aj „matka“), ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok, a to do právoplatného rozhodnutia vo veci samej (prvý výrok).

Zároveň súd prvej inštancie upravil styk otca XX:XX XX:XX, nar. XX. XX. XXXX (ďalej aj „otec“) s maloletým F. U., nar. XX. XX. XXXX (ďalej aj „maloletý F.“) a s maloletým G. U., nar. XX. XX. XXXX (ďalej aj „maloletý G.“) tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým F. a s maloletým G., každý páry vikend v sobotu od 14:00 hod. do 16:00 hod. a v nedeľu od 14:00 hod. do 16:00 hod. za prítomnosti matky s tým, že maloleté deti prevezme v stanovené dni a hodiny a po ukončení styku odovzdá v mieste bydliska matky maloletých detí (druhý výrok). Súd prvej inštancie určil, že neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedeného na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 7P/9/2020 (tretí výrok).

Z odôvodnenia uznesenia prvoinštančného súdu vyplýva, že matka podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia matka uviedla, že s otcom nežijú v spoločnej domácnosti od 09. 04. 2020, pretože spolužitie s ním „bolo neznesiteľné“ a jeho správanie nepriaznivo vplývalo na maloleté deti. Z lekárskej správy psychiatra U.. W. T. vyplynulo, že otec „má oslabený kontakt s realitou, jeho pozornosť je dyskoncentrovaná ..., že trpí halucináciami, pretrvávajúcimi paranoidnými-perzekučnými bludmi s parciálnym vplyvom na jeho správanie.“ Otec si

odmieta priznať, že je psychicky chorý, odmieta liečbu, má výbuchy agresie. Toto jeho správanie sa odzrkadilo aj na maloletom F.. Klinická psychologička zistila, že maloletý F. „ťažšie prežíva rozvod manželov, najmä konanie otca s konfliktnými prejavmi v správaní a s menej adekvátnym výchovným prístupom, čo vedie u mal. k úzkostnému prežívaniu a odmietaniu otca“, v aktuálnom psychickom stave sa objavili úzkostné prejavy a psychosomatické príznaky ako bolesti brucha a pocity na zvracanie. Matka ďalej uviedla, že maloleté deti kontakt s otcom odmietajú, nechcú sa s ním stretávať v jej neprítomnosti, otec však nerešpektuje pranie detí a stretnutia s nimi si vynucuje na silu. Ďalej matka poukázala na to, otec násilím odviezol maloletého F. z ihriska, hoci s ním maloletý nechcel ísť.

Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení zákona č. 87/2017 Z.z. (ďalej aj „CSP“), § 2 ods. 1, § 329 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“), § 36 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej aj „Zákon o rodine“).

Súd prvej inštancie konštatoval, že neodkladným opatrením súd upravuje pomery účastníkov konania. V prípade maloletých detí upravuje starostlivosť o maloleté deti, t. j. rodičovské práva a povinnosti k maloletým deťom, a to s ohľadom na situáciu a záujem maloletých, ktoré vyžadujú neodkladný zásah súdu. Z charakteru neodkladných opatrení vyplýva, že pred ich nariadením súd nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre rozhodnutie vo veci samej a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Súd sa obmedzí len na osvedčenie najzákladnejších skutočností, z ktorých možno vyvodiť nutnosť bezodkladnej úpravy pomerov. Je nevyhnutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti hodnoverne osvedčujúce záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana.

Súd prvej inštancie mal osvedčené, že v danom prípade je potrebné neodkladne upraviť pomery maloletých detí rozhodnutím súdu, pretože úprava rodičovských práv a povinností doposiaľ nebola upravená rozhodnutím súdu, maloleté deti majú z otca strach a odmietajú sa s ním stretávať v neprítomnosti matky a je tu dôvodná obava, že otec, ktorý odmieta svoju diagnózu a následne aj liečbu svojho psychického stavu, by si maloletých mohol násilným spôsobom vziať k sebe domov, čo už aj urobil, a čo je na úkor ich psychického vývoja.

Ďalej súd prvej inštancie mal osvedčené, že matka má vytvorené podmienky pre výchovu a ďalšiu starostlivosť o maloleté deti, je schopná sa o ne postarať a je v záujme maloletých detí, aby neboli vytrhnuté z ich známeho prostredia, v ktorom majú vytvorené rodinné i sociálne zázemie.

Podľa názoru prvoinštančného súdu otec neprístupuje k výchove a starostlivosti o maloleté deti zodpovedne, keďže u otca bola diagnostikovaná porucha osobnosti, avšak otec odporučení liečbu odmietol. Komunikácia maloletých detí s otcom nie je na požadovanej úrovni, vzťah maloletých detí k otcovi sa zhoršil, pričom maloleté deti začínajú otca odmietať, nemajú záujem ani o telefonický kontakt s ním. Stretávanie maloletých detí s otcom bez prítomnosti matky je na úkor ich psychického stavu, keďže majú z otca strach.

Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel a zveril jej maloleté deti do osobnej starostlivosti, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej vedenej pod sp. zn. 7P/9/2020. Matka je povinná zabezpečovať starostlivosť o maloleté deti a ich výchovu, spravovať ich majetok a zastupovať ich.

2. Proti uzneseniu prvoinštančného súdu otec podal včas odvolanie.

Podľa jeho názoru nie je návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia opodstatnený ani odôvodnený. Správa psychiatra je skreslená. Bola mu doporučená návšteva psychologičky. Nebola vypracovaná žiadna lekárska správa, preto musela byť napísaná neskôr. Keď sa matka nezačala vyjadrovať ku skutočnostiam, ktoré trápili a sužovali ich rodinu, automaticky prestal mať záujem o konzultáciu. Odporúčanie MUDr. T. nebral do úvahy, pretože sa zakladalo len na komunikácii s matkou. Za pochybenie, prípadnú nesprávnu diagnózu nemôže niesť zodpovednosť.

Taktiež mu neboli doručené ani prílohy súvisiace s policajným vyšetrovaním, preto sa nevie vyjadriť ku všetkým skutočnostiam.

Jeho údajné každodenné návštevy v pohostinskom zariadení a následné osočovanie matky nie sú úplnou pravdou. Po príchode domov musel riešiť aj psychický stav matky, ktorá sa veľmi trápila a on jej nevedel pomôcť, preto problémy v rodine eskalovali, vznikali konfliktné situácie, hádky, čo malo vplyv aj na maloleté deti, preto absolvovali manželskú poradňu v Banskej Bystrici, avšak ich vzťahy sa neupravili. Riešením problémov bol odchod matky spolu s deťmi zo spoločnej domácnosti, následne zatajovanie a urážanie jeho osoby.

Maloleté deti majú už po tak krátkom čase skreslený pohľad na neho, bránenie mu v styku s maloletými deťmi, nie je v záujme maloletých detí, pričom stráca výchovný charakter v rodine. Veľmi mu chýba kontakt s maloletými deťmi. Nie je zákonné, aby „matka riešila rodinné problémy útekom a odvlčením detí z domova.“

Nemyslí si, že sa ho maloleté deti boja, alebo jeho zavinením trpia stavmi úzkosti. Stav úzkosti mohla spôsobiť matka, keď prišla do jeho bytu pre maloleté deti a privolala policajnú hliadku.

O nutnosti psychologického vyšetrenia maloletého U. sa dozvedel až z uznesenia prvoinštančného súdu. Mal za to, že stavy úzkosti u maloletého nemôže vyvolať počas doby styku s maloletými deťmi.

Počas posledných štyroch mesiacov nemohol vychovávať maloleté deti. Nevie, v akých podmienkach žijú maloleté deti.

U maloletého F. spozoroval za posledné tri týždne emocionálnu výbušnosť, podráždenú reakciu.

Podľa jeho názoru úpravou styku podľa uznesenia prvoinštančného súdu sa situácia len zhorší, pretože jeho zákaz styku s maloletými deťmi nie je najlepším riešením rodinných vzťahov. Všetky podstatné skutočnosti uviedol na Obvodnom oddelení vo Zvolene, preto návštevu u psychológa v tomto období nepokladá za potrebnú. O vyriešení trestných oznámení nebol upovedomený ani „o pozastavení týchto oznámení.“

3. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhla uznesenie prvoinštančného súdu potvrdiť.

Poukázala na to, že k návšteve psychiatrickej ambulancie U. W. T. v marci roku 2020 došlo z dôvodu, že sa u otca prejavovali zmeny nálad, výpadky pamäte a podozrenia zo strany otca, že on aj celá jeho rodina je prenasledovaná. U otca sa začala prejavovať prehnaná podozrievavosť a paranoja. Otec mal ísť i na vyšetrenie magnetickou rezonanciou z dôvodu, že trpel bolesťami hlavy, zabúdal, menil nálady, pričom v krátkej anamnéze od U. G. F., neurologičky, bolo uvedené, že je paranoidný.

Otec svoje psychické problémy popiera, odmieta skutočnosť, že by sa na jeho strane mohlo vyvinúť akékoľvek psychické ochorenie, pričom skutočnosť interpretuje úplne opačne a tvrdí, že je to ona, ktorá má psychické problémy, čo však nie je pravda.

V dôsledku zrejme rozvíjajúceho sa psychického ochorenia dochádzalo zo strany otca k viacnásobnému oznamovaniu podozrení z jeho údajného prenasledovania, prípadne k oznamovaniu podozrení z nekválnych tabakových výrobkov, odcudzeniu či manipulácie s USB modemom a pod. Uvedené trestné oznámenia otca nemajú nikdy žiaden trestno-právny základ s tým, že tieto sú odmietané, resp. ukončené bez vyodenia trestnej zodpovednosti voči akémukoľvek subjektu.

Podotkla, že otec od konzumácie alkoholu neupustil až do februára 2019. Jeho správanie bolo nevyspytateľné, keďže sa nezdržal voči nej verbálnych útokov kdekokoľvek na verejnosti, na ulici, a to aj za prítomnosti maloletých detí. Na maloleté deti správanie otca nemalo dobrý vplyv, pričom uvedené sa prejavilo už u maloletého F., ktorý má ťažkosti v prežívaní.

Dôvodom ťažkostí v prežívaní maloletých detí je práve správanie sa otca (nie jej odchod zo spoločnej domácnosti, ako to tvrdí otec). I zo psychologického vyšetrenia U. U. Y. zo dňa 07. 07. 2020 vyplynulo, že psychicky zaťažujúce vo vnímaní najmä maloletého F. sa javia konfliktné prejavy v správaní otca.

Poukázala na to, že maloletý F. nechce ostávať vôbec s otcom osamote, má obavy. Maloletý F. pred psychologičkou uviedol, že do marca roku 2020 bývali v spoločnej domácnosti s otcom, kde nebolo dobre, pretože otec „vyrýval za somariny,“ nevenoval sa im, fajčil, pozeral televízor, spal alebo sa 3x až 4x za deň kúpil vo vani, otec používa škaredé slová a nechce ho pustiť ani von.

Podľa jej názoru maloletý F. nepriaznivo vnímal zmeny nálad u otca a jeho konfliktné správanie, preto aj v záujme jeho zdravého psychického vývoja musela opustiť spoločnú domácnosť s otcom, aby maloleté deti mohli vyrastať v prostredí, kde by takémuto správaniu sa otca neboli denno-denne vystavované, keďže otec akúkoľvek pomoc a liečbu za účelom zlepšenia jeho psychického stavu rázne odmietal.

Vzhľadom na súčasnú situáciu, kedy je dané dôvodné podozrenie podporené lekárskymi správami, že duševný stav otca môže byť nepriaznivý (aj keď otec odmieta uvedenú skutočnosť akceptovať a nastúpiť liečbu), je úprava styku otca nariadená neodkladným opatrením v záujme maloletých detí a v záujme zachovania rodičovských práv otca, aby maloleté deti mali zachovaný kontakt so svojím otcom, avšak aby nebol ohrozený ich zdravý psychický vývoj.

Ďalej matka uviedla, že otec nerešpektuje nariadené neodkladné opatrenie, domáha sa styku kedykoľvek a vyjadruje sa v tom smere, že jemu nikto rozkazovať nebude.

4. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadril.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 65, § 66 CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 2 a contrario CSP a uznesenie prvoinštančného

súdu v spojení s opravnými uzneseniami zo dňa 03. 11. 2020 a zo dňa 04. 01. 2021 potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

6. Podľa ustanovenia § 2 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa ustanovenia § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

8. Podľa ustanovenia § 325 ods. 2 písm. d/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

9. Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia vo všeobecnosti vyplýva, že sa jedná o inštitút, ktorého základnou funkciou je dočasne upraviť pomery účastníkov, pričom nárok (prípadne právo) ktorému sa má poskytnúť dočasná ochrana formou neodkladného opatrenia nemusí byť nepochybne preukázaný, musí však byť osvedčený. Miera osvedčenia sa riadi vždy konkrétnou situáciou. Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia je tiež zrejmé, že súd pri rozhodovaní o ňom nezisťuje všetky skutočnosti, ktoré by musel zisťovať v prípade konečného rozhodnutia vo veci samej. Súd sa obmedzí len na osvedčenie najzákladnejších skutočností, z ktorých možno vyvodiť nutnosť dočasnej úpravy pomerov, pričom vždy je potrebné posúdiť, či touto dočasnou úpravou pomerov nedochádza k zásahu do základných práv jednotlivých účastníkov nad nevyhnutnú mieru a či dočasná úprava pomerov sleduje legitímny cieľ. V prípade, ak sa neodkladné opatrenie týka dočasnej úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu (čo je i v tomto prípade), je potrebné starostlivo zvážiť, či dočasná ochrana subjektívneho práva rodiča nie je v rozpore s objektívnym záujmom maloletého dieťaťa, ktorý musí byť pri rozhodovaní dominantný.

10. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade sa jedná o nariadenie neodkladného opatrenia po začatí konania vo veci samej.

11. Odvolací súd mal osvedčené, že rodičia maloletého nežijú v spoločnej domácnosti. Maloleté deti aktuálne žijú v spoločnej domácnosti s matkou, ktorá sa osobne stará o maloleté deti.

12. Podľa názoru odvolacieho súdu v posudzovanej veci boli splnené predpoklady pre dočasné zverenie maloletých detí do osobnej starostlivosti súdnym rozhodnutím (neodkladným opatrením) v zmysle ustanovenia § 325 ods. 2 písm. d/ CSP, pretože aktuálne osobnú starostlivosť o maloleté deti zabezpečuje výhradne matka, ktorá sa zároveň domáhala dočasného zverenia maloletých detí do jej starostlivosti, keďže výkon rodičovských práv k maloletým deťom doposiaľ nebol upravený súdnym rozhodnutím.

13. Vzhľadom na to, že z obsahu spisu nevyplývajú žiadne pochybenia zo strany matky v spôsobe starostlivosti o maloleté deti (túto skutočnosť otec v odvolaní ani nenamietal), pričom je nevyhnutné, aby bol dočasne upravený výkon rodičovských práv k maloletým deťom z titulu predchádzania sporov medzi rodičmi ohľadne starostlivosti o maloleté deti, preto súd prvej inštancie postupoval správne, keď maloleté deti dočasne zveril do osobnej starostlivosti matky.

14. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie pri nariadení neodkladného opatrenia týkajúceho sa styku otca s maloletými deťmi za prítomnosti matky mal dostatočným spôsobom osvedčenú naliehavosť situácie i naliehavosť jej riešenia, vychádzajúc z návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, pretože došlo k narušeniu vzťahov medzi maloletými deťmi a otcom (k ich odcudzeniu), ktoré sa odmietajú stýkať s otcom bez prítomnosti matky.

15. V záujme maloletých detí je, aby do rozhodnutia súdu vo veci samej sa stýkali s otcom za prítomnosti matky, za účelom postupného získania stratenej dôvery, obnovenia citovej väzby medzi nimi a otcom a aby sa neochudobňovali o vzťah k otcovi vytváraný a upevňovaný formou styku, čo ale nie je možné bez spoločnej vôle rodičov, bez schopnosti komunikovať, avšak bez zapájania maloletých detí do svojich vzájomných problémov.

16. Podľa názoru odvolacieho súdu rozsah a intervaly styku otca s maloletými deťmi, ktoré súd prvej inštancie určil, zodpovedajú aktuálnej situácii, prihliadajúc na záujem maloletých detí, zohľadňujúc predovšetkým ich vek, zdravotný stav, denný režim.

17. Odvolací súd zdôrazňuje, že neodkladné opatrenie v oblasti starostlivosti súdu o maloletých je len krátkodobým provizóriom, ktoré so zreteľom na charakter a význam ním chráneného záujmu, ktorým je umožniť aj rodičovi, ktorý s dieťaťom trvalo nežije, pravidelný kontakt, a tým možnosť realizovať výchovné pôsobenie rodiča predchádzajúc k deformácii vzťahu rodič - dieťa v dôsledku odcudzenia sa a zároveň akceptujúc právo rodiča byť spolu.

18. Z uvedených dôvodov možno konštatovať, že v danej veci existuje skutkový i právny dôvod na nariadenie predmetného neodkladného opatrenia, a preto odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia v spojení s opravnými uzneseniami ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici ako súdu odvolacieho pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- Eur (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).